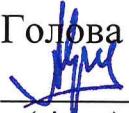

Вищий навчальний заклад
«Університет економіки та права» «КРОК»
Фаховий Коледж

«ЗАТВЕРДЖУЮ»

Голова Приймальної комісії

(підпис) Андрій КУЧКО

«05» 06 2026 р.

ПРОГРАМА
ВСТУПНОГО ВИПРОБУВАННЯ (СПІВБЕСІДИ)
З УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ ТА МАТЕМАТИКИ

для абітурієнтів, які вступають
на основі базової загальної середньої освіти

Розглянуто та схвалено
на засіданні Приймальної комісії
Фахового коледжу

Вищий навчальний заклад «Університет
економіки та права» «КРОК»
Протокол № 1 від «05» червня 2026 р.

1. ПРОГРАМА СПІВБЕСІДИ з української мови

Програму співбесіди з української мови розроблено з урахуванням вимог Програми для загальноосвітніх навчальних закладів «Українська мова. 5-9 класи», затвердженої Міністерством освіти і науки України (наказ МОН України № 804 від 07.06.2017 р.).

Рівень знань і вмінь вступника визначається у формі тестування, що складається з тридцяти питань, сформованих на основі пункту 1.1 цієї програми. Завдання включають:

- завдання, які мають ОДНУ ПРАВИЛЬНУ ВІДПОВІДЬ;
- завдання, які мають ОДНУ АБО БІЛЬШЕ ПРАВИЛЬНИХ ВІДПОВІДЕЙ;
- завдання на СКЛАДАННЯ ЛОГІЧНИХ ПАР АБО ВІДНОВЛЕННЯ ПОСЛІДОВНОСТІ;
- завдання ВІДКРИТОГО ТИПУ.

Метою тестування є виявлення рівня сформованості в абітурієнтів базових лексичних, граматичних, стилістичних, орфоепічних і правописних умінь і навичок.

1.1. РОЗДІЛИ ПРЕДМЕТУ, ЩО ВІНОСЯТЬСЯ НА ВСТУПНЕ ВИПРОБОВУВАННЯ (ТЕСТУВАННЯ)

Фонетика. Графіка

Голосні і приголосні звуки. Приголосні тверді і м'які, дзвінки і глухі. Позначення звуків мовлення на письмі. Алфавіт. Співвідношення звуків і букв. Склад. Складоподіл. Наголос, наголошені й ненаголошені склади. Уподібнення приголосних звуків. Спрощення в групах приголосних. Найпоширеніші випадки чергування голосних і приголосних звуків.

Лексикологія. Фразеологія

Лексичне значення слова. Багатозначні й однозначні слова. Пряме та переносне значення слова. Омоніми. Синоніми. Антоніми. Загальновживані слова. Професійна, діалектна, розмовна лексика. Терміни. Застарілі й нові слова. Нейтральна й емоційно забарвлена лексика. Фразеологізми.

Будова слова. Словотвір

Будова слова. Основа слова й закінчення. Значущі частини слова.

Словотвір. Твірні основи при словотворенні. Основа похідна й непохідна. Основні способи словотворення в українській мові.

Морфологія

Іменник як частина мови. Іменники власні й загальні, істоти й неістоти. Рід, число, відміни, відмінки іменників. Особливості вживання й написання відмінкових форм. Особливості творення іменників.

Прикметник як частина мови. Розряди прикметників за значенням. Ступені порівняння якісних прикметників. Повні та короткі форми якісних прикметників. Особливості відмінювання прикметників (тверда та м'яка групи).

Числівник як частина мови. Розряди числівників за значенням. Групи числівників за будовою. Відмінювання кількісних числівників. Порядкові числівники, особливості їх відмінювання. Творення числівників.

Займенник як частина мови. Розряди займенників за значенням. Особливості їх відмінювання. Творення займенників.

Дієслово як частина мови. Вид, час, спосіб дієслова. Особові й числові форми.

Дієслова I і II дієвідміни. Родові й числові форми дієслів.

Дієприкметник як особлива форма дієслова. Активні та пасивні дієприкметники. Відмінювання дієприкметників. Дієприкметниковий зворот. Безособові форми на **-но**, **-то**.

Дієприслівник як особлива форма дієслова. Дієприслівники доконаного й недоконаного виду, їх творення. Дієприслівниковий зворот.

Прислівник як частина мови. Розряди прислівників за значенням. Ступені порівняння прислівників.

Прийменник як службова частина мови. Групи прийменників за походженням. Групи прийменників за будовою. Зв'язок прийменника з непрямыми відмінками іменника.

Сполучник як службова частина мови. Групи сполучників за значенням і синтаксичною роллю, уживанням і будовою.

Частка як службова частина мови. Групи часток за значенням і вживанням.

Вигук як частина мови. Групи вигуків за походженням. Значення вигуків.

Синтаксис

Словосполучення і речення. Підрядний і сурядний зв'язок між словами та частинами складного речення. Головне й залежне слово в словосполученні. Типи словосполучень за морфологічним вираженням

головного слова. Словосполучення непоширені й поширені.

Речення. Граматична основа речення. Порядок слів у реченні. Види речень за метою висловлювання, емоційним забарвленням, будовою, складом граматичної основи, наявністю другорядних членів, необхідних членів речення.

Просте двоскладне речення. Підмет і присудок. Способи вираження підмета. Типи присудків. Способи вираження простого дієслівного присудка. Основні функції та способи вираження компонентів складеного присудка.

Другорядні члени речення у двоскладному й односкладному реченні. Означення узгоджене й неузгоджене. Прикладка як різновид означення. Додаток. Типи обставин за значенням. Способи вираження означень, додатків, обставин. Порівняльний зворот.

Односкладні речення. Граматична основа односкладного речення. Типи односкладних речень за способом вираження та значенням головного члена.

Речення з однорідними членами. Узагальнювальні слова в реченнях з однорідними членами. Речення зі звертанням. Речення зі вставними словами, словосполученнями, реченнями, їх значення. Речення з відокремленими членами.

Складне речення. Ознаки складного речення. Засоби зв'язку простих речень у складному.

Типи складних речень за способом зв'язку їх частин. Сурядний і підрядний зв'язок між частинами складного речення.

Складносурядне речення. Єднальні, протиставні та розділові сполучники в складносурядному реченні. Сміслові зв'язки між частинами складносурядного речення.

Складнопідрядне речення. Головне й підрядне речення. Підрядні сполучний та сполучні слова як засоби зв'язку у складнопідрядному реченні. Основні види підрядних речень. Складнопідрядні речення з кількома підрядними, їх типи за характером зв'язку між частинами.

Безсполучникове складне речення. Типи безсполучникових складних речень за характером смислових відношень між складовими частинами-реченнями.

Складні речення з різними видами сполучниковою і безсполучниковою зв'язку.

Способи відтворення чужою мовлення. Пряма й непряма мова. Речення з прямою мовою. Слова автора. Заміна прямої мови непрямою. Цитата як різновид прямої мови, Діалог.

Стилістика

Стилї мовлення, їх основні ознаки, функції.

Орфоепія

Вимова голосних (наголошених і ненаголошених). Вимова приголосних звуків. Вимова слів з апострофом.

Орфографія

Правопис літер, що позначають ненаголошені голосні [е], [и], [о] в коренях слів. Спрощення в групах приголосних. Сполучення *йо,ьо*. Правила вживання м'якого знака. Правила вживання апострофа. Подвоєння букв на позначення подовжених м'яких приголосних і збігу однакових приголосних звуків. Правопис префіксів і суфіксів. Позначення чергування приголосних звуків на письмі. Правопис великої літери. Лапки у власних назвах. Написання слів іншомовного походження. Основні правила переносу слів з рядка в рядок. Написання складних слів разом і через дефіс. Правопис складноскорочених слів. Написання чоловічих і жіночих імен по батькові, прізвищ. Правопис відмінкових закінчень іменників, прикметників. Правопис *н* та *nn* у прикметниках, дієприкметниках і прислівниках, *не, ні* з різними частинами мови. Особливості написання числівників і займенників. Написання окремо (сполучень прислівникового типу), разом і через дефіс (прислівників, службових частин мови, вигуків).

Пунктуація

Розділові знаки в простому й складному реченнях. Розділові знаки при прямій мові та діалозі.

2. ПРОГРАМА СПІВБЕСІДИ З математики

Для вступників на основі базової загальної середньої освіти, які відповідно до Правил прийому мають право брати участь у конкурсі, передбачена співбесіда з математики у відповідно до програми зовнішнього незалежного оцінювання відповідного року (дивитись на сайті Українського центру оцінювання якості освіти за посиланням: – https://testportal.gov.ua/wp-content/uploads/2019/12/nakaz-1513_04.12_programa_matematyka.pdf)

Мета співбесіди:

- виявлення рівня знань вступників з математики з метою конкурсного відбору.

Наведений перелік питань, які виносяться на співбесіду, дасть можливість вступникові систематизувати свої знання та допоможе зорієнтуватися, на які питання треба звернути увагу під час підготовки до усної співбесіди.

ПЕРЕЛІК РОЗДІЛІВ ТА ЇХ ТЕМ, ЩО ВІНОСЯТЬСЯ НА СПІВБЕСІДУ

Назва розділу, теми	Учасник випробування повинен знати	Предметні вміння та способи навчальної діяльності
АЛГЕБРА		
Розділ 1 ЧИСЛА І ВИРАЗИ		
1.1. Дійсні числа (натуральні, цілі, раціональні та ірраціональні), їх порівняння та дії з ними. Числові множини та співвідношення між ними	– властивості дій з дійсними числами; – правила порівняння дійсних чисел; – ознаки подільності натуральних чисел на 2, 3, 5, 9, 10; – правила округлення цілих чисел і десяткових дробів – означення кореня n-го степеня та арифметичного кореня n-го степеня; – властивості коренів; – означення степеня з натуральним, цілим та раціональним показниками, їхні властивості; – числові проміжки; – модуль дійсного числа та його властивості	– розрізняти види чисел та числових проміжків; – порівнювати дійсні числа; – виконувати дії з дійсними числами; – використовувати ознаки подільності; – знаходити неповну частку та остачу від ділення одного натурального числа на інше; – перетворювати звичайний дріб у десятковий та нескінченний періодичний десятковий дріб – у звичайний; – округлювати цілі числа і десяткові дробі; – використовувати властивості модуля до розв’язання задач
1.2. Відношення та пропорції. Відсотки. Основні задачі	– відношення, пропорції; – основна властивість пропорції; – означення відсотка; – правила виконання відсоткових розрахунків;	– знаходити відношення чисел у вигляді відсотка, відсоток від числа, число за значенням його відсотка; – розв’язувати задачі на відсоткові розрахунки та пропорції; – розв’язувати текстові задачі арифметичним способом;
1.3. Раціональні, ірраціональні, степеневі, тригонометричні	– означення області допустимих значень змінних, виразу зі змінними;	– виконувати тотожні перетворення раціональних, ірраціональних, степеневих,

вирази та їхні перетворення	– означення тотожно рівних виразів, тотожного перетворення виразу, тотожності; – означення одночлена та многочлена; – правила додавання, віднімання і множення одночленів та многочленів; – формули скороченого множення; – розклад многочлена на множники; – означення алгебраїчного дробу; – правила виконання дій з алгебраїчними дробами; – означення синуса, косинуса, тангенса, котангенса числового аргументу; – основна тригонометрична тотожність та наслідки з неї; – формули зведення; – формули додавання та наслідки з них;	тригонометричних виразів та знаходити їх числове значення при заданих значеннях змінних; – доводити тотожності;
Розділ 2 РІВНЯННЯ, НЕРІВНОСТІ ТА ЇХ СИСТЕМИ		
2. 1. Лінійні, квадратні, раціональні, ірраціональні, тригонометричні рівняння, нерівності та їх системи. Застосування рівнянь, нерівностей та їх систем до розв’язування текстових задач	– рівняння з однією змінною, означення кореня (розв’язку) рівняння з однією змінною; – нерівність з однією змінною, означення розв’язку нерівності з однією змінною; – означення розв’язку системи рівнянь з двома змінними та методи їх розв’язань; – рівносильні рівняння, нерівності та їх системи; – методи розв’язування раціональних, ірраціональних, тригонометричних рівнянь і нерівностей	– розв’язувати рівняння і нерівності першого та другого степенів, а також рівняння і нерівності, що зводяться до них; – розв’язувати системи рівнянь і нерівностей першого і другого степенів, а також ті, що зводяться до них; – розв’язувати рівняння і нерівності, що містять степеневі, та тригонометричні вирази; – розв’язувати ірраціональні рівняння і нерівності, а також їх системи; – застосовувати загальні методи та прийоми (розкладання на множники, заміна змінної, застосування властивостей функцій) у процесі розв’язування рівнянь, нерівностей та систем; – користуватися графічним методом розв’язування і дослідження рівнянь, нерівностей та систем;

		– застосовувати рівняння, нерівності та системи до розв’язування текстових задач; – розв’язувати рівняння і нерівності, що містять змінну під знаком модуля; – розв’язувати рівняння, нерівності та системи з параметрами
Розділ 3 ФУНКЦІЇ		
3.1. Числові послідовності	– означення арифметичної та геометричної прогресій; – формули n-го члена арифметичної та геометричної прогресій; – формули суми n перших членів арифметичної та геометричної прогресій; – формули суми нескінченної арифметичної та геометричної прогресій зі знаменником $q < 1$;	– розв’язувати задачі на арифметичну та геометричну прогресії
3.2. Функціональна залежність. Лінійні, квадратичні, степеневі та тригонометричні функції, їх основні властивості.	– означення функції, область визначення, область значень функції, графік функції; – способи задання функцій, основні властивості та графіки функцій, указаних у назві теми; – означення функції, оберненої до заданої;	– знаходити область визначення, область значень функції; – досліджувати на парність (непарність), періодичність функцію; – будувати графіки елементарних функцій, вказаних у назві теми; – встановлювати властивості числових функцій, заданих формулою або графіком; – використовувати перетворення графіків функцій
Розділ 4 ЕЛЕМЕНТИ КОМБІНАТОРИКИ, ПОЧАТКИ ТЕОРІЇ ЙМОВІРНОСТЕЙ ТА ЕЛЕМЕНТИ МАТЕМАТИЧНОЇ СТАТИСТИКИ		
4.1. Перестановки, комбінації, розміщення (без повторень). Комбінаторні правила суми та	– означення перестановки, комбінації, розміщення (без повторень); – комбінаторні правила суми та добутку; – класичне означення ймовірності події, найпростіші випадки	– розв’язувати найпростіші комбінаторні задачі; – обчислювати в найпростіших випадках ймовірності випадкових подій;

добутку. Ймовірність випадкової події. Вибіркові характеристики	підрахунку ймовірностей подій; – означення вибірових характеристик рядів даних (розмах вибірки, мода, медіана, середнє значення); – графічна, таблична, текстова та інші форми подання статистичної інформації;	– обчислювати та аналізувати вибіркові характеристики рядів даних (розмах вибірки, мода, медіана, середнє значення);
ГЕОМЕТРІЯ		
Розділ 5 ПЛАНІМЕТРІЯ		
5.1. Найпростіші геометричні фігури на площині та їх властивості	– поняття точки і прямої, променя, відрізка, ламаної, кута; – аксіоми планіметрії; – суміжні та вертикальні кути, бісектриса кута; – властивості суміжних та вертикальних кутів; – властивість бісектриси кута; – паралельні та перпендикулярні прямі; – перпендикуляр і похила, серединний перпендикуляр, відстань від точки до прямої; – ознаки паралельності прямих; – теорема Фалеса, узагальнена теорема Фалеса;	– застосовувати означення, ознаки та властивості найпростіших геометричних фігур до розв’язування планіметричних задач та задач практичного змісту;
5.2. Коло та круг	– коло, круг та їх елементи; – центральні, вписані кути та їх властивості; – властивості двох хорд, що перетинаються; – дотичні до кола та її властивості;	– застосовувати набуті знання до розв’язування планіметричних задач та задач практичного змісту;
5.3. Трикутники	– види трикутників та їх основні властивості; – ознаки рівності трикутників; – медіана, бісектриса, висота трикутника та їх властивості; – теорема про суму кутів трикутника; – нерівність трикутника; – середня лінія трикутника та її властивості; – коло, описане навколо трикутника, і коло, вписане в трикутник;	– класифікувати трикутники за сторонами та кутами; – розв’язувати трикутники; – застосовувати означення та властивості різних видів трикутників до розв’язування планіметричних задач та задач практичного змісту;

	– теорема Піфагора, пропорційні відрізки прямокутного трикутника; – співвідношення між сторонами і кутами прямокутного трикутника; – теорема синусів; – теорема косинусів;	– знаходити радіуси кола, описаного навколо трикутника, і кола, вписаного в трикутник;
5.4. Чотирикутник	– чотирикутник та його елементи; – паралелограм та його властивості; – ознаки паралелограма; – прямокутник, ромб, квадрат, трапеція та їх властивості; – середня лінія трапеції та її властивість; – вписані в коло та описані навколо кола чотирикутники;	– застосовувати означення, ознаки та властивості різних видів чотирикутників до розв’язування планіметричних задач та задач практичного змісту;
5.5. Многокутники	– многокутник та його елементи, опуклий многокутник; – периметр многокутника; – сума кутів опуклого многокутника; – правильний многокутник та його властивості; – вписані в коло та описані навколо кола многокутники;	– застосовувати означення та властивості многокутників до розв’язування планіметричних задач та задач практичного змісту;
5.6. Геометричні величини та їх вимірювання	– довжина відрізка, кола та його дуги; – величина кута, вимірювання кутів; – периметр многокутника; – формули для обчислення площі трикутника, паралелограма, ромба, квадрата, трапеції, правильного многокутника, круга, кругового сектора;	– знаходити довжини відрізків, градусні та радіанні міри кутів, площі геометричних фігур; – обчислювати довжину кола та його дуг, паралелограма, ромба, квадрата, трапеції, правильного многокутника, круга, кругового сектора площу круга, кругового сектора; – використовувати формули площ геометричних фігур до розв’язування планіметричних задач та задач практичного змісту;
5.7. Координати та вектори на площині	– прямокутна система координат на площині, координати точки; – формула для обчислення відстані між двома точками та формула для обчислення координат середини відрізка; – рівняння прямої та кола; – поняття вектора, довжина вектора, колінеарні вектори, рівні вектори, координати вектора;	– знаходити координати середини відрізка та відстань між двома точками; – складати рівняння прямої та рівняння кола; – виконувати дії з векторами; – знаходити скалярний добуток векторів; – застосовувати координати і вектори до

	– додавання, віднімання векторів, множення вектора на число; – розклад вектора за двома неколінеарними векторами; – скалярний добуток векторів та його властивості; – формула для знаходження кута між векторами, що задані координатами; – умови колінеарності та перпендикулярності векторів, що задані координатами, що задані координатами;	розв’язування планіметричних задач та задач практичного змісту
5.8. Геометричні перетворення	– основні види та зміст геометричних перетворень на площині (рух, симетрія відносно точки і відносно прямої, поворот, паралельне перенесення, перетворення подібності, гомотетія); – ознаки подібності трикутників; – відношення площ подібних фігур	– використовувати властивості основних видів геометричних перетворень, ознаки подібності трикутників до розв’язування планіметричних задач та задач практичного змісту;

КРИТЕРІЇ ОЦІНЮВАННЯ

Підсумкова оцінка за кожну з дисциплін виставляється за 200-бальною шкалою. Тести з кожного предмету оцінюються відповідно до шкали

Кількість правильних відповідей	Кількість набраних балів	Рівень відповідності
0	0	Незадовільний
5	100	Середній
7	110	
9	120	
11	130	
13	140	Достатній
15	150	

18	160	
21	170	
24	180	Високий
26	190	
28	195	
30	200	

Голова ЦК з математики - Ольга КУЗЬМЕНКО

Голова ЦК з гуманітарно-соціальної підготовки – Ірина Кузьменко

